Cumhuriyet'in parasız mizah ekidir

Cumhuriyet
DİNOZOR

9 TEMMUZ 1997

31

ÇARŞAMBA

Bu hafta bir değişiklik yapıp biraz müziğe yer vereceğim. Ülkemizde gelişen türevsiz, çorbalaştırılmış, içe kapalı müzik medyamız ve sanayisinin rezil ettiği ortamın dışına çıkacağız biraz.

APTÜLİKA

80'li yıllarla beraber gelişen 2. dönem Heavy Metal (NWBHM) ile ortaya çeşitli renk ve geniş bir yelpazede grup çıkmıştı. Dönemin bir diğer özelliği de dünyanın her yanından (Japonya, Sovyetler, İtalya, Meksika, Brezilya) bu türde ses getiren grupların çıkmasıydı. Rock'ın, daha çok İngiliz ve Amerikalı grupların egemenliğinde çıktığı düşünülürse, bu özellik daha da önem kazanıyordu. İşte kapitalizmin, ülkelerinden koparıp, ileri sanayi toplumunun ortasında kalıveren yabancı işçilerin ikinci kuşağının bir araya gelip müzik yapması da 80'lerin ortamında gerçekleşecekti... Akranları **M.Jackson** dinleyip diskolarda break dans yapıp çaresiz sınıf atlama numaralarına yatıp, yabancılaşırken; işçi sınıfı kökenli 4 genç isyanın o günkü adresi olan Metal'de karar kıldılar.

Bir Türk, bir Yunanlı yabancı (Alamancı) işçi çocuğu bir araya gelerek karar verdiler. Sonra da yanlarına aynı sorunlarla boğuşan Bulgar elemanla, gene işçi kökenli ama aynı hassasiyeti taşıyan Alman elemanla yola koyuldular.

Onların asi tarzları; antifaşist ve toplumcu düşünceleri müzikleriyle bütünleşiyordu. Metal içinde tanımlanan tarzları punk ile de renkleniyordu.

Rumble Militia'nın kuruluşu 1985'lere rastlar. Vokal ve gitar da Yunanlı eleman **Staffi Agoropoulos** ile Türk gitarist **Hacki (Hakan) Onuk** tarafından kuruldu. Bu iki eleman da 12 yıldır grupta değişmeden kalmıştır. O dönemde katıldıkları konserler de antifaşist, anarko ve sosyalist çevrelerin dikkatini çekmiştir. Dönemin Alman thrash metal efsanesi Kreaton ile konserlere çıkmışlardır. 1987'de yaptıkları **"Fuckoff Commercial"** albümündeki lirikler tamamen sosyal konulara ayrılmış ve dikkat çekiciydi. Sadece ırk ayrımına, yabancı düşmanlığına karşı çıkmıyorlar, dünyadaki evrensel çelişkileri de işlerdi. Müzik endüstrisinin mafyalaşması, kapitalizmin yeni sömürü yöntemleri, yabancılaşma, çokuluslu şirketlerin güdümünde gerçekleşen diktatörlükler hep konularıydı. Siyasi bakışlarının ve dünya görüşlerinin sağlamlığı **'Chile undere Pinochet'** adlı parçalarında doruklara çıkıyordu.

Bunları yaparken de kökenlerindeki insanlara değil, Avrupa'nın tümüne hitap ediyorlardı. Almanya'nın göbeğinde verdikleri bir konserde **'No Nazis'** şarkısını seyirciyle birlikte Almanca okuyup sonunda kalabalığın Nazis Raus diye bağırması ve bunun salonun önünde pusu kuran Neo Nazilere rağmen gerçekleşmesi Avrupa basınında haftalarca yer almıştı. 1990 yılında çıkan **"They Give you The Blessing"** albümünde, gelecek Reich tehlikesini haykırıyordu. Üstelik bu ön görüşünü 3 yıl sonra çıkan **"Wieviel Hass Wolt Ihr Noch"** adlı Ep'sinde isabetli bir tespitle doğruluyordu.

Onların antifaşist yaklaşımının ayakları yere basıyordu. Avrupa Berlin duvarının yıkılışında şenliklerle zafer sarhoşluğu yaşarken, onlar şarkılarında işsizlikle körüklenen nefretin faşizmi daha körüklemesini anlatıyorlardı.

"Failler kurban olanlar

Birleşmenin kurbanları yeni kurban arıyor" dediği Wieviel Hass Wolt Ihr Noch adlı parçada Almanya'nın 93 yıllarındaki durumunu, neredeyse politika uzmanlarını kıskandıracak denli çizmişlerdir.

Bu hafta bu grubun tüm çalışmalarından seçilmiş bir best of'un, ülkemizde de çıkacağını duydum. İnat ötesiyle tavsiye ediyorum.

Ülkemize gelen Cartel ya da Alamancı popçulardan farklı bir grup Rumble Militia... R.M. politik yönleri ve müzikalite açısından daha güçlü... Bir anlamda dünyadaki çelişkileri zorlayanlar için bire birdir Rumble Militia...

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Az Sonra!

●Demirel'in telefonlarını bizzat **Tansu Çiller** mi dinliyordu? Cumhurbaşkanı tedbir olarak, yerel Isparta diliyle konuştuğu için Çiller hiçbir şey anlayamadı mı? Az sonra!

●Ulaştırma Bakanı **Necdet Menzir**'den sert uygulama! Uçakta cep telefonuyla konuşanlar, en yakın havaalanında indirilerek Filistin askısına takılacak! Az sonra!

●Kendisini bir simitçi fırınında 6 yıl sigortalı çalışmış gibi gösteren **Meral Akşener**'in yeni kurnazlıkları! Akşener, son ütücü, oşinograf, hayvan bakıcısı, masör ve oduncu olarak çalıştı mı, yoksa belgeler yalan mı? Az sonra!

●Refah'tan güvenoyunu engelleme girişimi! **Erbakan**, *'hayır'* diyecek milletvekillerini kendi aralarında yaptıkları *'altın günü'*ne dahil edeceklerini, partisinin bol miktarda altına bu yolla ulaşmış olduğunu söyledi! Az sonra!

●Casus skandalının kahramanı **Bülent Orakoğlu**'ndan savunma: *"***Çevik Bir** *kendi isteğiyle bilgi vermek istedi, kabul etmedik! Niçin polisler askerlik yapıyor da, askerler polislik yapmıyor! Kadir Sarmusak'a hep gece nöbeti yazılması düşündürücüdür!"* Az sonra!

●Medya tekellerinden yeni atak! Her görüşe uygun gazete çıkaran medya devleri işi abartıp fraksiyonlara yönelik yatırım yapmaya başladı! Önümüzdeki aydan itibaren Troçkist, İslam Sosyalisti, Enver Hocacı, liberal Marksist, yorgun demokrat gazetelerin çıkacağı doğru mu? Az sonra!

●**Deniz Baykal**'dan rest: *"Seçim kararı alınana kadar yemek yemeyi ve blucin giymeyi reddediyorum!"* Az sonra!

●**Şevki Yılmaz** ilginç bir iddiayla ortaya çıktı: *"Kaptan Kusto'nun Müslüman olmadığını söyleyenler yalancı! Kusto muhterem, gençlik yıllarında Fatih/Çarşamba'da bir postaneye girmiş, orada tatlılarla tuzluların karışmadığını hayretle görerek Müslüman olmuştur! İsterseniz mercanbalıklarına sorun."* Az sonra!

●Madımak katliamının yıldönümündeki eylemi *"Homo'lu yürüyüş"* başlığıyla haberleştiren Akit'e *"Tüm zamanların en beyinsiz gazetesi"* ödülü verildi! Az sonra!

●**Mesut Yılmaz**, 8 yıllık temel eğitime kademeli olarak geçileceğini belirtti! Yılmaz'ın planına göre temel eğitim önce 6 aya indirilecek, her yıl 6 ay eklenerek 16 yıl sonra 8 yıla geçilmiş olacak! Az sonra!

●**Tansu Çiller**'den tarihi uyarı: *"Son sosyalist devlet hortladı! Dünyanın bütün kapitalistleri birleşin!* **Demirel**, **Lenin***'in mozolesini Anıtkabir'e taşımak istiyor!"* Az sonra!

●Kırıkkale'de uzmanların yerine tüpçü, turizmci ve öğretmen atayarak yangının büyümesine sebep olan RP'den savunma! **Şevket Kazan**: *"Atadıklarımızın duaları olmasa yangın şimdi Viyana'ya dayanmıştı!"* Az sonra!

●YİBBDTKİKY-Der (Yıllık İzinlerinin Bir Bölümlerini Değil Tamamını Kullanmak İsteyen Köşe Yazarları Derneği) kuruldu! Dernek başkanı **Hıncal Uluç**: *"Yaşasın örgütlü mücadele! Hak verilmez alınır!"* Az sonra!

Cumhuriyet
DİNOZOR
Sayı: 31- *9 TEMMUZ 1997*
● Basan ve Yayan: Yeni Gün Haber Ajansı A.Ş. ● Genel Yayın Yönetmeni: **Orhan Erinç** ● Genel Yayın Koordinatörü: **Hikmet Çetinkaya** ● Yazıişleri Müdürleri: **İbrahim Yıldız Dinç Tayanç** (Sorumlu), ● Yayın Yönetmeni: **Zafer Temoçin,** ● Grafik uygulama: **Feridun Kılınç**
Faks: (0212) 512 48 30

Cumhuriyet
DİNOZOR
Ciciliği meslek edinenlerin dergisidir...

Cep telefonları uçak düşürüyor.

DYP istifalarla hızla eriyor.

Polis örgütlenmesi içindeki istihbarat birimi, Cumhurbaşkanı ve Genelkurmay'ın telefonlarını dinleyerek bilgi sızdırmış. Organizasyonun başında Çillerler'in olduğu ileri sürülüyor.

Spor ayakkabısı alanında dünyanın "babalarından" olan Nike firması, çocuk işçilere asgari ücretin altında ücret ödüyor. Geçtiğimiz yıllarda faşist rejimin Endonezya'da asgari ücreti düşürmesinin ardından Nike, Güney Kore'deki fabrikalarını Endonezya'ya kaydırdı!

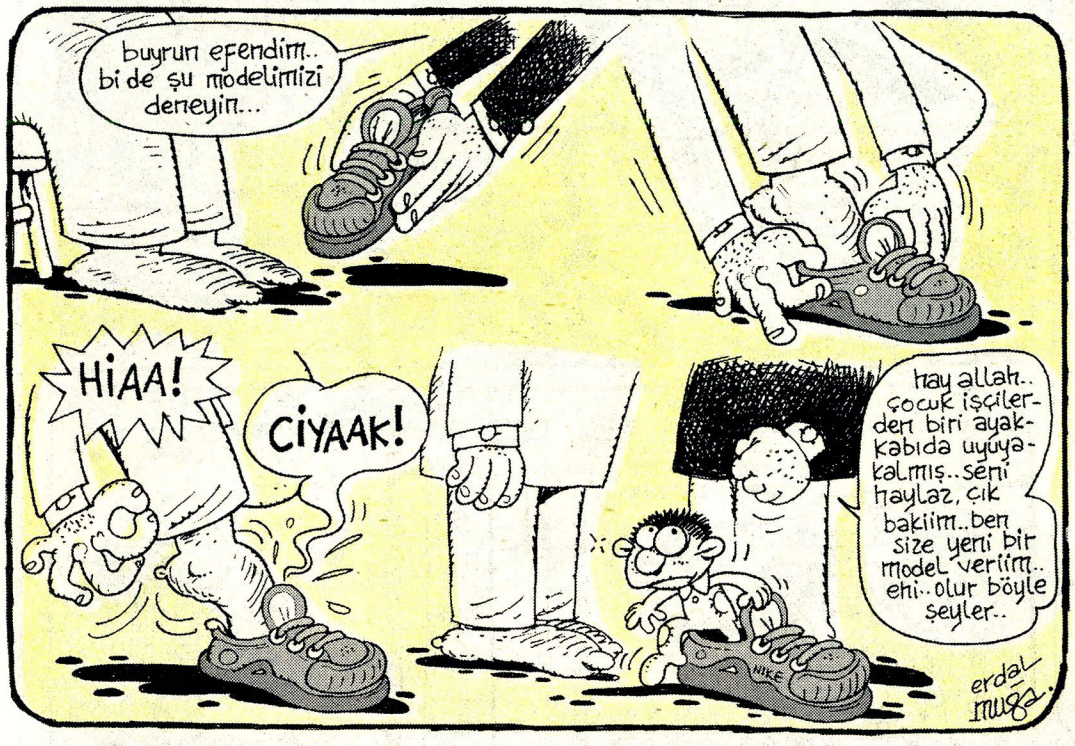

Sakarya Grubu çatlıyor!

Refahyol'un hükümetten düşmesiyle işsiz kalan sakallı korumaları arasında bölünmeler yaşanıyor. Grubun bir kısmı tamamen ilahiyata yönelerek sakallarını beyaza boyattı. Aksakallı korumalara alternatif olarak, bir kısım korumanın sakallarını bir miktar kestirdiği ve "topsakallı korumalar" adıyla yeni hükümetle temas halinde olduğu öğrenildi.

Medya rüzgârı bir yere kadar! Başbakan Yılmaz, 8 yıllık kesintisiz eğitimin bu yıl başlamayacağını, pilot bölgelerde kademeli geçişin uygulanacağını söyledi.

Evrakta sahtecilik yaptığı iddiasıyla suçlanan Özer Çiller, Ankara Adliyesi'nde ifade verdi.

Tatil

FERHAN ŞENSOY

Havalar giderek ısındı, yaz kendini enikonu hissettiriyor. Evin içi durulmaz hale geldi. Hemen püfür bir yerlere tatile gitmek gerekiyor.

Ve fakat biz tatile gidersek bu çiçekler n'olucak? Kim sulayacak onları? Bunun için birine evin anahtarını sunmak gerekecek. O birisi evden bir şey yürütürse n'olucak? Ki yürütür, niye yürütmesin; o birisi babasının hayrına mı sulayacak her gün çiçekleri? Başta öyle iyi niyetli olsa bile, eve gire çıka kimi şeyler gözüne batacak, çok gözüne batanı alıp götürecek. Acaba nelerimizi nereye saklasak? Her yeri karıştırmaz mı o birisi? Bence karıştırır, ben olsam karıştırırım yani.

İnsanın mayasında böyle bir meraklılık var.

Çiçekleri bir yere saklasak, ölmelerine engel olamayız. Ecel gelir ve onları saklandıkları yerde bulur. Çiçekleri komşuya misafir bıraksak, komşu bir yere giderse n'olucak?

Çiçekler konusunu çözümledik diyelim, akvaryumdaki balıklar n'olucak? Bir aylık yemlerini boca etsek akvaryuma, bir gecede yer ölürler, doyma duygusu yok bu salak balıklarda. Balıklara yem vermek üzere o birisine anahtar versek, tip tutar balıkların yemini yer, balıklar gene açlıktan ölürler. Bu balıkların da ömrü bu kadarmış demek ki.

Kediyi n'apıyoruz? Koyar arabaya.. götürürüz. Fakat kedili tatil çok saçma, aslında tatil bu kediden, bu balıklardan ve bu çiçeklerden biraz uzaklaşabilmek. Onların olmaması tatil.

Köpeği nadasa bırakıcam, ne hali varsa görsün. O aşını taştan çıkarır. Çıkaramazsa çıkaramaz, yılkı köpeği!

Kedim, köpeğim, çiçeklerim, balıklarım var diye tatile gitmeyecek miyim ben? Onlarınki canken bizimki bergamut mu?

Çeker kapıyı giderim, ölen ölür, kalan sağlar bizimdir.

Ali Mülazım'a bir şey olmaz. Ali Mülazım sıfır buçuk yaşında aklı başında bir çocuk. Her şeyin bilincinde. Acıkırsa ağlar, parmağını emer, uyur, altına sıçar... Sıçsın. Anında bez değiştiriyorsun, anında yeniden sıçıyor... Değiştirmezsin, aynı beze sıçar birkaç hafta... Hem pek bir şey yemeyeceği için o kadar anal ifrazat da olmaz...

Fakat gene de aklım burda kalır benim. Gittiğim yerde huzurum olmaz. En iyisi bir yere gitmemek. İnsanın tatile gidebilmesi için çiçekleri, balığı, kedisi, köpeği ve Ali Mülazım'ı olmaması lazım.

REALİTY ÖMRÜMÜZ...

Bülent Arabacıoğlu

DÜN GECE STAR'DA KOCASINDAN DAYAK YİYEN KADINLARLA İLGİLİ PROGRAMI SEYREDERKEN, DUYGU ASENA'YA BAKIP, BAKIP, BU GAZETECİ KARIDAN GICIK KAPTIM.!. DEYİP BASTI DAYAĞI.

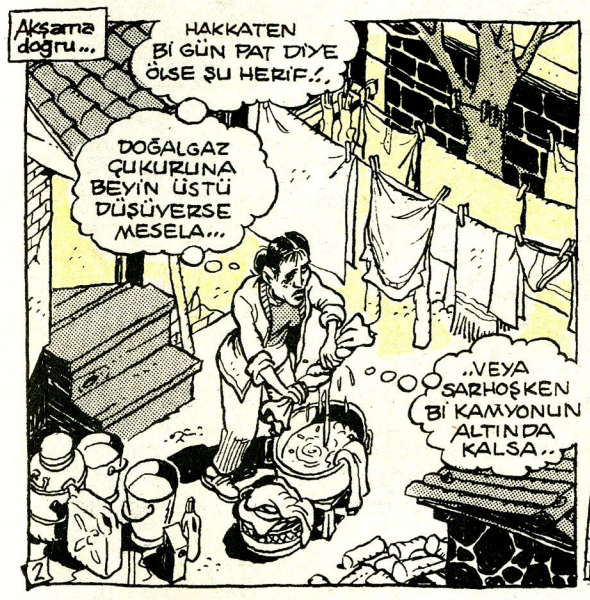

■ Arkası 6. Sayfada

REALİTY ÖMRÜMÜZ...

Bülent Arabacıoğlu

Bir Eşek Hadisesi

ALTAY MARTI

"Trafik kurallarına uyalım, uymayanları uyaralım."
İsmail Hakkı KARADAYI

Birazdan anlatacağım olay gazetelere filan yansımadı, televizyonlara, radyolara konu olmadı. Siz bilmezsiniz, benim ayrı bir istihbarat teşkilatım var. Her şeyi bir bir anlattılar. Hem çok şaşırdım, hem de çok üzüldüm.

Her şey, Orta Anadolu'da geçimini tarım ve hayvancılıkla sağlayan şirin mi şirin bir köyde muhtarın eşeğine tecavüz eden bir köylünün, köy meydanında eşek sudan gelinceye dek dayak yemesiyle başladı.

Kafasına sekiz dikiş atılan ve dört kaburga kemiği hurdahaş olan talihsiz köylünün en yakın jandarma karakoluna başvurup muhtardan şikâyetçi olmasıyla olaylar büyüdü. Sekiz tank, üç uçaksavar ve on yedi helikopterle muhtarın evini ve olayın baş sorumlusu eşeğin kaldığı ahırı basan jandarma tam ateş etmeye başlayacaktı ki, başlarındaki komutanın *"Durun lan, biz polis değiliz, içerdekiler de siyasi değil. Ben şimdi o muhtarın kulağından tutar getiririm"* demesiyle herkes sakinleşti. Birazdan muhtar, jandarma komutanı tarafından hacamat edilmiş bir şekilde getirildi ve hep beraber karakola doğru yola koyuldular. Eşeğe karışan olmadı.

Altı ay hapse mahkûm olan muhtarın akrabaları bu işi kan davasına dönüştürerek genç köylüye komplo kurup olayı **Reha Muhtar'**a bildirdiler. Reha Muhtar, genç köylüyle yaptığı canlı bağlantı sonucunda adamın nasıl da azgın bir semer fetişisti olduğunu tespit edip, bunu memleketin en ücra köşesine dek duyurdu. Bunun üzerine merkezi Çorum'da bulunan Hayvanları Koruma Derneği'ne mensup otuz sekiz bayan üye, bir otobüs tutarak doğru İstanbul'a geldiler ve ayaklarının tozuyla Taksim Meydanı'na hareket edip, burada eşeğe yapılanları kınayan bir bildiri okudular. Bununla da yetinmeyip, olayı iyice protesto etmek için *"üç gün süreyle tırnak kesme"* eylemi yapmaya karar verdiler. Bu eylem biçimine tepki gösteren bir grup çevreci ise, basına yaptıkları açıklamada *"tırnağın İstanbul'un doğal örgüsünü bozduğunu"* belirtip, Hayvanları Koruma Derneği'ni kınamak için bir hafta süreyle sadece kuzu pirzola ve dana rostoyla besleneceklerini bildirdiler.

Bu arada boş durmanın kendilerine yakışmayacağını düşünen Beyoğlu bar müdavimleri, *"eşeklerin zinhar berkitilmemesi"* konusunda bir imza kampanyası başlattılar.

Bu konuda fikri sorulan **İbrahim Tatlıses** ise Anadolu Ajansı'na yaptığı açıklamada şöyle dedi: *"Valla bu iş Güneydoğu'da çok olur. Millet, eşek meşek, ne bulsa götürüyo. Cinsel açlıktan herhalde. Adamlar aç. Hepinize saygı duyuyorum. Başka ne söyliim ki!"*

Tatlıses'in bu sözleri üzerine ertesi gün DGM başsavcısı, *"Memleketin birçok yöresi dururken niye Güneydoğu'dan örnek verdi"* diye sinirlenerek bölücülük suçundan İbo hakkında dava açtı.

Olaylar böyle sürüp giderken bi bomba da **Engin Ardkıç** patlattı. Televizyonda yaptığı yorumunda *"Bu olayı bu kadar büyüten kaknem karılara sesleniyorum. Yahu, bu memlekette sosyal demokratlar tarafından yıllardır milletin anası s'apılıyor. Bi tane kıçıkırık karakaçana bi şeyler yapılmış, çok mu! Bence siz kaşınıyorsunuz. Bunun adı yorum, ben adama işte böyle ....."* diye konuşunca kızgınlıktan köpüren Hayvanları Koruma Derneği üyeleri hemen ertesi gün yürüyüş yapma kararı aldı.

Pazar günü Abide-i Hürriyet Caddesi'nde başlayan yürüyüşte özellikle orta sıralarda yürüyen kadınların giydiği vizon kürkler oldukça dikkat çekiciydi. Polisin müdahale etmediği eylemde, Şişli Postanesi'ne gelen kadınlar, burada Engin Andkıç'ın ev adresine, içinde ayı Yogi kartlarının bulunduğu zarfları postalayıp sonra da sessizce dağıldılar.

Hemen o günlerde bu kez Sakatlar Derneği, MHP Kadıköy ilçe teşkilatı ve Fırıncılar Derneği, eşeğe yapılanları kınamak için üç ayrı koldan yürüyüşe başladılar.

Sakatlar Derneği üyeleri malum nedenlerden dolayı yürüyüşü kısa kesip oturma grevi yapmak zorunda kalırken, Firincılar Derneği mensuplarına polis panzerle müdahale edip on iki kişiyi gözaltına aldı. Bu kişilerin yirmi dört saat polis nezaretinden sonra bırakıldıkları ve ellerinde üyelik formlarıyla Sakatlar Derneği'ne başvurdukları gözlendi. MHP'lilerin yürüyüşünde ise olay filan çıkmadığı gibi birkaç polisin de konvoya katıldığı ve kurt işareti yaparak *"Türkiye sizinle gurur duyuyor"* diye bağırdıkları izlendi.

Gazetecinin birinin işgüzarlık edip bu konuyla ilgili olarak **Özer Çiller'**in görüşlerini alma gafletinde bulunması da bu olayın ayrı bir tadı oldu. Özer Bey şöyle yanıt verdi: *"Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır. Türküm, doğruyum, çalışkanım. Bana ne lan eşekten meşekten. Amerika'ya ilk uçak kaçta kalkıyo, sen onu söyle."*

Evet, bu okuduklarınız gerçek. Devletin görünmeyen yüzünde yaşandı ve bitti. İnanılmaz bir şaşkınlık içindeyim. Etrafta yine bir **Van Gogh** sarısı, haydi hayırlısı!

Rüzgar gülü...

Tarık TOLUNAY

Özet: Kahramanımız Rüzgar gülü, üniversiteyi kazanamamış, sorunlarla boğuşmaktadır. Kendince geliştirdiği bazı yöntemler de ona çıkış yolu olamamıştır. Gecekondu mahallesindeki zigzaglı yaşamı onu artık gecekonduların ayrılmaz bir parçası olan devrimcilerle tanıştırmıştır.

DEVAMI HAFTAYA

fiko'nun sarkacı

Dinlenen Telefon Bantlarının Kayıtları

● Aloo **Meral,** duydun mu olanları?

● Aman duydum. Yok askeriyenin içine casus sokmuşuz, falan. Mantıkları temelden yanlış. Bi kere adam baştan beri askerdi. Biz sokmadık ki onu oraya.

● Ya, onu demiyorum. Baksana **Haluk Levent'**i nasıl tutukladılar. Yazık çocuğa! Alt tarafı küçük bir çek-senet olayı.

● İyi de, sen niye tırsıyorsun ki, **Tansu'**cuğum. Haluk'u tanımazsın etmezsin. Yani bildiğim kadarıyla tanımazsın... Yoksa tanıyor musun?

● Hayır da... Belli mi olur, belki Enişte'nin bir alakası vardır. Biliyorsun, o böyle parayla ilgili bir şey gördü mü dayanamaz. Bakarsın bulaşmıştır.

● Yok daha neler; çocuğun başını yakan iş, bikaç milyonluk bir şey. O günkü rayiçten hesap etsen bir iki bin doları geçmez. O kadarcık para için eniştem serçe parmağının tırnağını bile oynatmaz.

● O oynatmaz da, şimdi böyle para mevzularından insanlara hapis cezası verilmeye başlarsa; ucu bizim gibi masumlara da dokunabilir. Sana, böyle şeylere çok dikkat et; topluma kötü örnek olmasın demiştim.

● Ay ben o zamanlar dikkat ediyordum. Ama işte yokluğumuzu hemen fırsat bildiler, adiler. Aah, ah ne güzel her şey kontrolümüz altındaydı. Telefonları falan da dinliyorduk.

● Tamam Meral, kes! Hadi baay. Arayı soğutma, yine ara.

● Bi dakka Tansu, kapatma hemen. Hazır aramışken, en son bakanlıkta yapmayı planladıklarımı anlatayım. Bizim için acayip kıyak olacaktı. Alo? Tansu?

● (Diiiit)

● Allah Allah, hat kesildi herhalde.

★★★

● Aloo sevgilim, ben **Ajda.** Yarın Çırağan'da aşk hayatımızla ilgili bir basın toplantısı düzenliyorum. Aman tam beşte orada ol. Benim bir ameliyatım var, belki biraz geç kalırım.

● İyi de hayatım, neden böyle bir şey yapıyoruz. Oturup karşılıklı konuşsak ya... Hatta karşılıklı fakslaşıp dertleşsek, basın toplantısından daha insani olur kanaatindeyim.

● İyi de güzelim o zaman hiç reklam... ay yani şey olmaz. Ee, senin anlayacağın, halkın haber alma özgürlüğünü engellememek gerek.

● Sen istersen fakslarımızı derleyip basın bülteni olarak dağıt. Hatta istersen kitap yap.

● Ay, o zaman görgüsüz derler. Şöyle daha doğal, kendiliğinden olmuş gibi duyurmak lazım. Aa, aklıma ne geldi. Biz şu meseleleri telefonda konuşsak diyorum. Belki bizim telefonları da dinliyorlardır da, konuşmalarımız zapta geçer, yayımlanır.

● Ee, o zaman iyi akşamlar.

- Dur! Kapama telefonu. Beni ilk öptüğün günü hatırlıyor musun? Haydi beni ilk yemeğe çıkarışını anlat... Haydi konuşalım...

★★★

● Aloo, **Alpay...** Nasılsın hayatım?

● İyiyim **Cansel'**cim, bütün gün top oynadık. Çok yoruldum.

● Ben seni fazla tutmiyim. Ben şey diyecektim. Hani villayı benim üstüme yapmıştın ya...

● Tamam da annemler çok mırın kırın ediyor. En iyisi villayı yine benim üstüme yapalım. Hatta bi iki ay da annemin üstünde kalır. Hevesi geçince gene senin üstüne yaparız.

● İyi de ben onu, dayımın oğlunun üzerine geçirmiştim. Sonra öbür kuzenimin canı çok çekmiş. O da çocuğun bir yerleri şişmesin diye villayı onun üstüne yapmış. Bir iki hafta dursun, sonra alırız.

● İyi de, Mercedes için de öyle demiştin. Sonra kaç ay halanın üzerinde kaldı. Hâlâ da halada.

● Ay n'olur kelime esprisi yapma. Gülmekten çocuğu düşürebilirim, yazık olur. O kadar masraf yaptık ona.

● Aman güzelim, dikkat et. Doğar doğmaz bir tekne alıp, çocuğun üzerine yapacağım. Sakın kendini yorma.

● Tamam yormam, ama ben sana şey diyecektim. Ninem var ya... Kadın biraz bunamış. Tutturdu, televizyonu benim üstüme yapacaksınız diye.

● E tabii, buzdolabını dedenin üstüne yapınca olacağı buydu. Şimdi uğraş dur.

● Aay, aay. Çocuğu düşürecem galiba. Hayır, düşürsem yine iyi. Zorlanıcam, hastaneye kaldıracaklar. Bir sürü para gidecek.

● Tamam tamam. Yaparız anasını satiim, yaparız onu da. Gerekirse telefonu babanın, bilgisayarı da eniştenin üstüne yaparız. Yeter ki masraf olmasın.

Fikret Bekler

Son anda aldığımız bir habere göre

SSK listelerine göre meslekler

Eski İçişleri Bakanı **Meral Akşener**, emekliliğe hak kazanabilmek için kendini SSK belgelerinde fırıncı göstermiş.

Kamuoyunun bu haberi yadırgaması normal değil. Daha ne meslekler var.

Dinozor muhabiri araştırmacı gazateciliğin güzide bir örneğini vererek SSK belgelerini sizin için bir kez daha taradı. Bazı isimler ve meslekleriyle bu belgede karşı karşıya gelince de hiç şaşırmadı. İşte SSK belgelerine göre bazı ünlülerin meslekleri.

Bülent Ecevit- Doğramacı
Rahşan Ecevit- Bayan Doğramacı

Muhsin Yazıcıoğlu- Yokedeci
Engin Civan- Yokolucu

Necmettin Erbakan- Komutan yardımcısı. (Kaddafi'nin altını kızartıcı)
Özer Çiller- Mr. Bond

Tansu Çiller- Mrs. Bond
Meral Akşener- Yardımcı kadın Bond.

Mehmet Ağar- Tetikçi
Sedat Bucak- Gez, göz arpacı

Süleyman Demirel- Sorumsuz.
Ufuk Uras- Tarikat korucusu.

Deniz Baykal- Erken doğum uzmanı.
Mesut Yılmaz- Notada durakla-ma işareti.

Bülent Orakoğlu- Örs, üzengi.
Hüsamettin Cindoruk- Nasrettin Hoca..

Yıldızlarımızı Tanıyalım

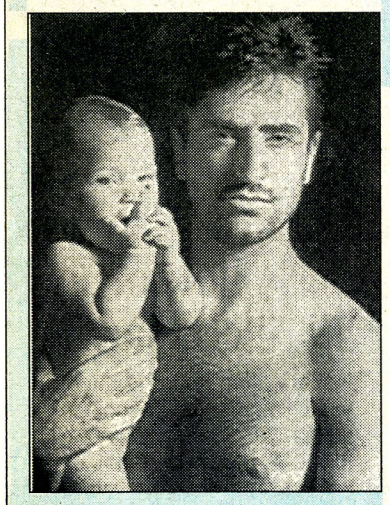

Mahsun Kırmızıgül: Kadın döverim

Dost gazetesinin **"Nasıl Ünlü Oldular"** dizisinde **Mahsun Kırmızıgül** sorulara verdiği cevaplarla ışık saçıyor.

- Bir kadında seni en çok çeken özellikler?

KIRMIZIGÜL- Bakışları; ben bakışlardan her şeyi anlarım yani. Çok konuşan kadından hoşlanmam.

- Sence kadın nedir?

KIRMIZIGÜL- Bence Yüce Tanrı'nın biz erkeklere gönderdiği en önemli armağandır kadın. Kadına el kaldırmam. Beni beyniyle ya da bakışlarıyla aldatıyorsa o zaman el kaldırırım. (...) Beni seven kadın ayağımı da yıkar, ben de onun ayağını yıkarım.

- Kıskanç mısın?

KIRMIZIGÜL- Benim yanımdayken onun beyler tarafından iltifatlara boğulduğunu görürsem, küplere binerim. O an susacağım yer olur, susmadığım yer olur, o anki durumuma bağlı, o konuda hiç sağım solum olmaz benim.

- Türk kadını nasıl erkeği sever?

KIRMIZIGÜL- Anadolu kadınının çoğunluğu sert erkeği sever. Hiçbir kadın yumuşak erkeği sevmez.

- Feministler ne der bu duruma?

KIRMIZIGÜL- Acaba feministler hiç mi bir erkeğin göğsüne başını koyup ağlamak istemez?

- Sana maço diyorlar, doğru mu?

KIRMIZIGÜL- Yeri geldiğinde maçoyum.

Özer zengini Perinçek

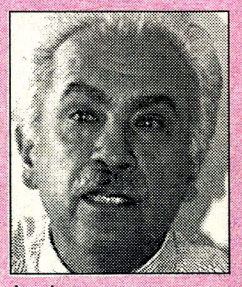

İşçi Partisi Genel Başkanı **Doğu Perinçek**, **Özer Çiller**'den mahkeme kararına göre 5 milyar Türk Lirası alacak. Tazminatın gerekçesi Özer Çiller'in Doğu Perinçek'e hakaret etmesi. Hayatında 5 milyarı bir arada göremeyenlerin sınıfından Perinçek, bu kadar parayı ne yapacak? Perinçek, bu sorunun cevabını bizzat Dinozor'a açıkladı. Özer Çiller zengini Perinçek pürneşe:

"Para tabii ki partinin. Ama basınla ıslatmayı da düşünüyorum. Çiller ailesine 5-6 davam daha var. Yani çok para kazanacağım. Aslında bize büyük bir mali kaynak oldular."

'Bir kısım medya' terörü

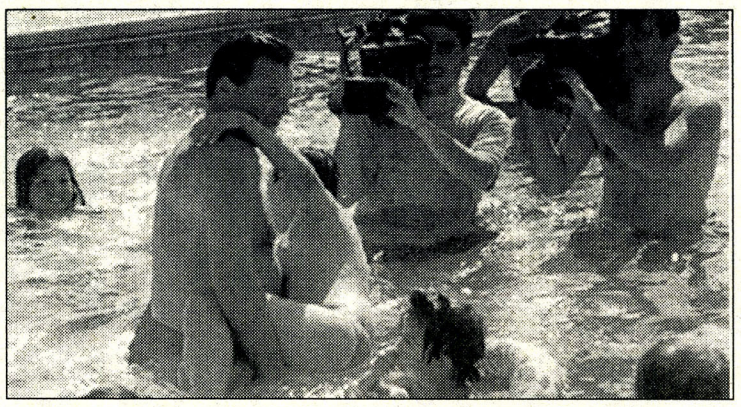

"Bir kısım medya" klişesi, RP lideri Necmettin Erbakan'ın dilinden düşmüyor. Ama Kaddafi'nin yardımcısı muhterem her zaman da haksız değil. Yukarıdaki fotoğrafta Beşiktaş'ın yeni teknik direktörü Toshack havuz sefası yapıyor. Daha doğrusu yapamıyor. Bir kısım medya elemanları da ellerinde kamera Toshack'ın peşinde. Nedir, televole türü eziyetlere malzeme toplanacak.Gerekirse adamcağızın burnundan girip 12 parmak bağırsağında çekim yapılacak.

Selef	Halef
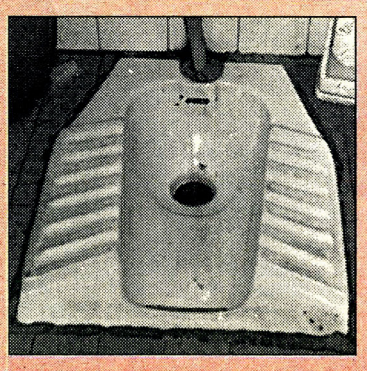	

METİN HAKYERİ

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

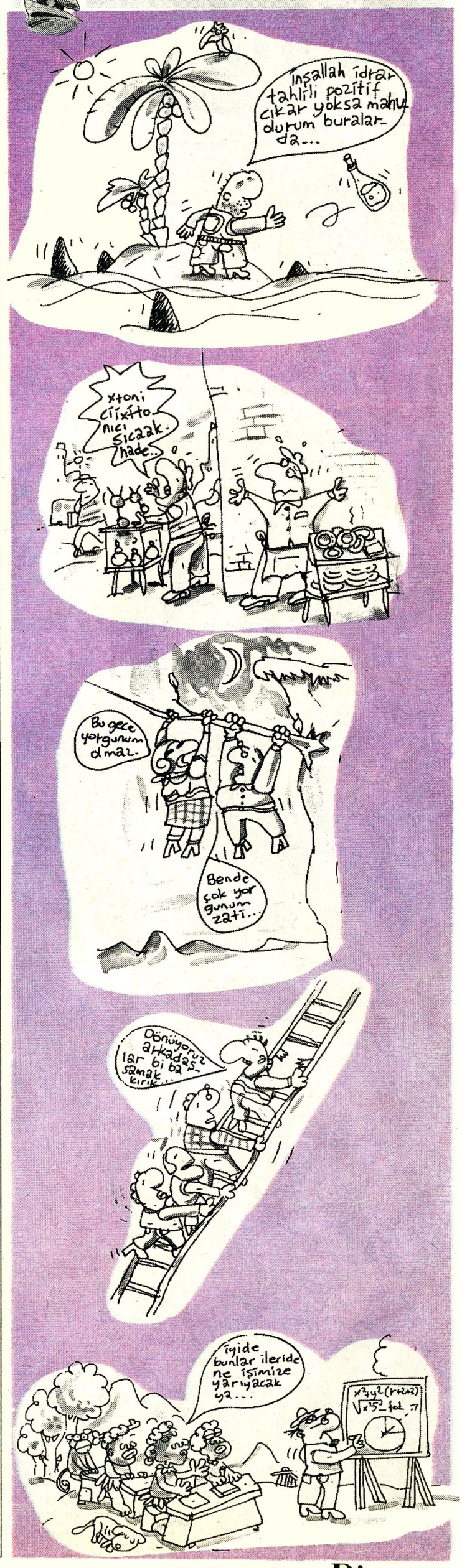

GÜLAY ABLAM NEDEN TÜKÜRDÜ?

Alp Tamer

Gülay Ablam Yeniyüzyıl'da yazar. Kendine özgü bir üslubu vardır. Ayrıksı, taş gibi yerinde ağır, bazen oturaklı bazen **Lord Miketyson** gibi saldırgan!

Her ne kadar **Mine G. Saulnier** Ablamız gibi masalsı bir ironiye sahip olamasa da onun ironisinin de akademik bir kariyeri vardır biz okuyucuların gözünde. Eleştiri ve tahlilleri oturaklıdır.

O.. o bir sivil toplum misyoneri; o.. o bir boks sporu karşıtı; o.. o bir demokrasi tutkunu; o.. o bir asabidir!

Aslında onu çok sever ve sayarız. Yazılarının gün be gün izini süreriz. Yazı yazmadığı günler ben ve arkadaşım Serhat (üstelik o bir muhafazakârdır) birlikte üzülür ve ablamızın boşluğunu **Ahmet Altan'**ın duygusal lirikleri, **Ali Bayramoğlu'**nun siyaset dersleri ve tezleri ya da her şeye karşın Atillâ Dorsay'ın film eleştirileriyle doldurmaya çabalarız. Çaresizlikten... Oksijensiz kalmış laik akvaryum balıkları gibi ertesi günün gazetesinde çıkacak olan Gülay Ablamızın global ufkumuzu genişleten yeni yazısının hayalini kurarız. Kısacası Gülay Ablamızı yazar olarak gerçekten severiz.

Misal; bana, zaman zaman yazdıklarıyla önyargılarımın buzdağlarını erittirdiği ya da kırdırttığı olmuştur.

Bazen Fatih-Çarşamba'daki cümle sarıklı-şalvarlı-cüppeli insanlara -onun gözünden- inançlarına saygılı ve önyargısız bakmayı denerim. **"Hakkaten de ne kadar yakışıyormuş o cüppeler, o sarıklar, o tesettürler o insanlara"** derim. Bunu ısı gölgede 35 derece iken derim. Ayna karşısında kendi laik(!) giysilerimden utanarak derim. Üstelik **"esirgeyen ve bağışlayan Gülay Ablamın yüzüsuyu hürmetine"** içimdeki o laik önyargıların oluşturduğu o koccaman aysbergleri, Arabistan'ın çöl sıcaklarının boğucu ateşiyle bir anda şıppadanak eritirim. **"Laiklik ne demekmiş"** derim, **"Laik-antilaik yoktur, insan vardır, demokrasi vardır. yüzde 100 kendi iradesiyle Müslüman olan yüzde 98'in çoğunluk iradesi vardır"** derim. Bu düşüncelerime tabii ki Gülay Ablamın didaktizmi sayesinde ererim. Ve kendi kendime eklerim: **"Yazar çizerler Laik-antilaik olarak ayrılmamalı, yazar çizer demokrat olmalı, global düşünmeli!"**

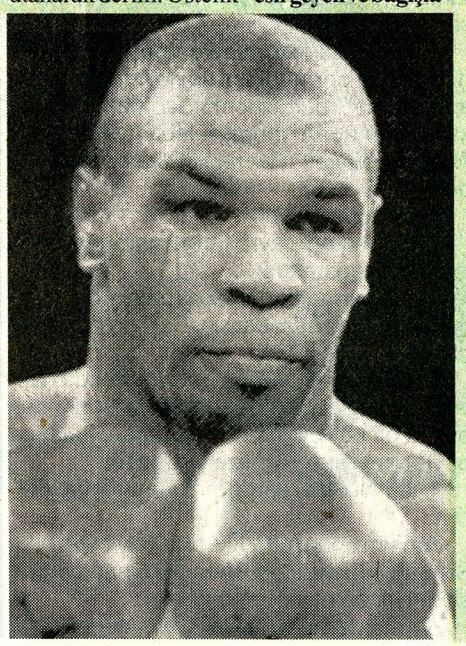

Onca keyif almama rağmen sanırım, Gülay Ablam, 1 yıllık REFAHYOL iktidarı boyunca **"durumdan vazife çıkaran"** o doyumsuz yazılarına ara vermek zorunda kalacak gibi. Biliyorsunuz, **"Demokrasinin cilveleri"** adlı siyasi komedinin 2. bölümü başladı. Gülay Ablam yeni **"duruma"** hazırlanıyor. Yeni tahlillere dek aradaki boşluğu spor yazılarıyla doldurmaya çalışıyor.

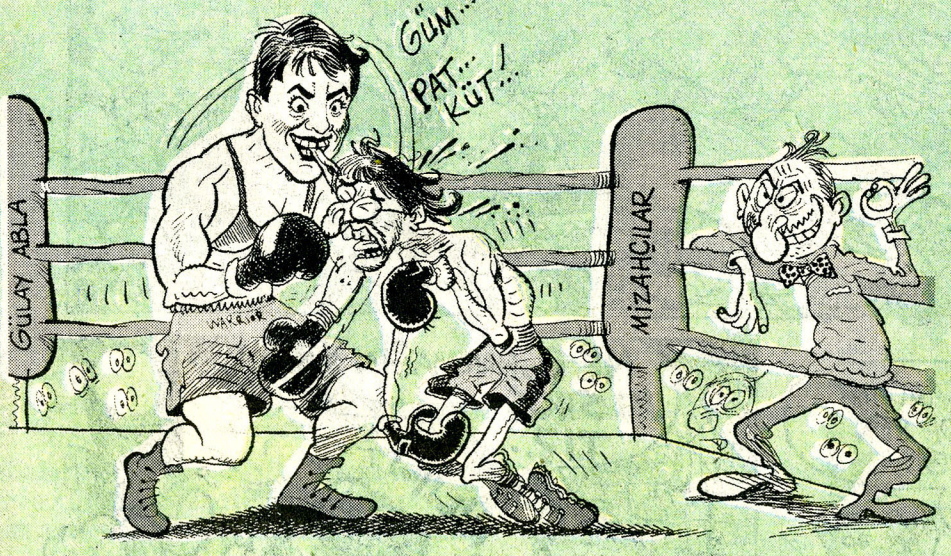

Ama olsun, ben yine de onun olası **"Böcübörtü sekülerizmi"**, **"Sivil itaatsizliğe itaatsizlik"**, **"Spastik sivil toplum özlemi"**, **"Sallandıracaksın 3-5 laik çizeri gör bak n'oluyor?"** başlıklı yazılarını büyük bir merak ve heyecanla okuyacağım ya. İşte bu yüzden Gülay Ablama hak veririm.

Sonuçta ben bir mizahçıyım. Mizahçı olmam, çizer olmam, ne demekse **"laik çizer"** olmam, doğal olarak Gülay Ablama yakın durmamı gerektiriyor.

Belki Gülay Ablam bunu bilmiyor. Ama bu hiç önemli değil. Önemli olan Refah'ın laik kesime, laik kesimin irticaya, Miladi 622'nin Miladi 2000'e karşı olması gibi kalbin de kalbe karşı olması.

Gelelim Gülay Ablamın 1 temmuz salı günü kaleme aldığı **"Tyson Neden Tükürdü?"** başlıklı spor-siyaset-nefret sacayaklı yazısına ve benim o yazıya olan itirazıma...

"Sağ kaşı açılınca çılgına dönen Tyson, üçüncü raundun sonlarına doğru kendini kaybetti... Dişlerini koruyan ağızlığını attı ve vahşi bir köpek gibi Holyfield'**in üzerine saldırdı... Dişlerini rakibinin kulağına geçirip bir parça kopardı, sonra kopardığı parçayı ringin ortasına tükürdü"** diye başlayıp giden yazı, spor-siyaset benzerliğinden, haklı olarak da boks sporunun vahşiliğinden dem vurarak gelişir. Ve **"Çünkü boks bir spor değil ve yasaklanmalıdır"** der Gülay Ablam.

Buraya kadar her şey iyi, her şey beni ve muhafazakâr arkadaşım Serhat'ı bile etkileyecek hoş bir güncel yazı. Ama sorun, benim için yazının son paragrafındadır. Bir mizahçı olarak benim için!

Bence şimdi sıra **"laik"** kesimin yazarlarında.

Laik kesimin yazar ve çizerleri, bu tarihi fırsatı kaçırmamalı ve İslami cephenin verdiği bu ciddi açığı iyi kullanarak güçlü bir polemik başlatmalıdır. Örneğin, Erbakan'ın **"ya kanlı ya kansız yoldan..."** lafıyla imalı bir bağlantı kurulmalı, **Michael Tyson'**un kulağından akan kan Cezayir'deki, İran'daki kurumuş kanlara filan benzetilmeli ve sonunda taş gediğine oturtulmalıdır: **"Tyson eğer laik olsaydı ısırmazdı."**

Ve sözüm ona, Gülay Ablamız yazısının sonunda taşı gediğine, aparkatı da biz mizahçıların çenesine oturtur ve bizleri nakavt eder. Bu paragraftaki tanım yanlışlıkları bir kenara bırakılacak olursa (ki olayda kulağından kan akan Tyson değil Hoylfield'dir, ayrıca benzetme bile olsa **"ağzından kan damlayan boksör Tyson"** diyebiliriz) bizler, birer mizahçı olarak sadece şu son cümleye ve o cümlenin sinirli, gergin vurgusuna takacağız:

"Tyson, eğer laik olsaydı ısırmazdı."

Evet Tyson eğer ki, daha önceden uğradığını varsaydığı kimi haksızlıklara tepki olarak (**Muhammet Ali'**nin Vietnam savaşına karşı olmasındaki gibi haklı bir tepki olarak değil) bir tecavüz uğruna 16 yıl ceza verilmesindeki kararı haksız ve yanlı bulup, yedek bir dinsel kimliğin kabuğuna sığınmak zorunda kalmasaydı kendi ülkesinin laik bir vatandaşı olarak ısırmayabilirdi! Ayrıca M. Tyson **"psikolojik tedavi olması gerektiğini"** açıklayıp, rakibinden ve kamuoyundan özür de diledi. Bence de bu tür bir harekette bulunan insan yüzde 98 tedavi olmalı!

Ayrıca burada önemli olan M. Tyson'un laik olup olmaması değil, neden çağdaş bir ülkenin düşünebilen bir bireyi olmak yerine, bir kabile üyesi, gibi düşünmeyi yeğlediğidir? (Belki de bunun nedeni, kabile hukukunda yasal olarak dört kadına tecavüz edilebilir olunması ve bu tecavüzlerin yasal bir cezasının bulunmamasındaki hukuksal çekicilik olabilir!)

Yazısında gördüğümüz üzre Sevgili Gülay Ablamız son bölümde biz laik (!) yazar-çizerlerin bu konu hakkında neleryazıp çizmesi gerektiğinin reçetesini hazır verip bizleri baştan iptal etmiş bile.

Hal böyle olunca biz çizerlere de bu direktif karşısında sadece kahkahadan 1.80 uzanıp nakavt olmak düşer ki...

Ey laik çizerler, sakın ola ki yazıp-çizerek hükümet düşürmenin tek suçlusu olduğunuzu unutmayın ve bu suçun da asla cezasız kalacağını sanmayın!

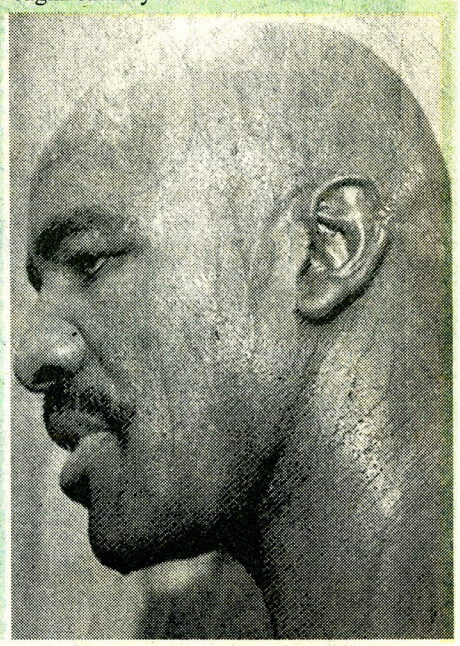

Gelen Evrak

Gelen Evrak için adres:
Dinozor Dergisi,
Türkocağı Cad. 39/41 34334
Cağaloğlu-İSTANBUL

Biz Vatandaş da olamayız, Vatansever de

Öğrenciydik, gençtik; herkese eşit okuma hakkı istedik. Eşitlik ilkesine aykırı olduğu için **"paralı eğitime hayır!"** dedik. Büyük önder **Atatürk'**ün bize emanet ettiği Cumhuriyeti yaşatmaya, yüceltmeye ant içtik. Oysa; faşist düşünceli olabilir, faşist düşünceli polisleri yanımıza, önümüze, arkamıza alarak taş, sopa, satır zincir, tabanca ile saldırabilirdik. Ya da **"Milli Yobazlık Vakfı"** kurup sarığımızla, cüppemizle **"Şeriat isterük"** diye böğürebilir, pardon, bağırabilir, tarikat şeyhlerinin her türlü arzularını, emellerini gerçekleştirmeleri için çalışabilirdik.

Ancak yapmadık, yapamadık, yapamazdık da. Bu nedenledir ki coplandık, dövüldük, kafamız yarıldı, yüreğimiz parçalandı, cezaevlerine atıldık, işkencelere maruz kaldık...

Öğretmendik; öncelikle geleceğimiz olan öğrencilerimizin çağdaş-özgür-bilimsel düşünen, yaratıcı-üretici bireyler olmasını istedik. En doğal hakkımız olan sendikal haklarımızı haykırdık. Ve yıllarca, her mevsim aynı giysilerle öğrencilerimizin karşısına çıkmayalım, salt onurumuz ve gururumuzla yaşamımızı sürdürebilmemiz için maddi ve sosyal koşulların düzeltilmesi gerektiğini söyledik. **"Öğretmenevleri bizim evimizdir, evimizi satamazsınız"** dedik.

Oysa ezberciliğe dayalı çağdışı eğitimi isteyebilir, salla tebeşirini, al maaşını diye düşünebilir, **"Her ile bir okul, her eve bir cami"** kampanyasını başlatabilirdik ve her 24 Kasımdaki **"öğretmenim, canım benim, seni ben pek çok şeyderim"**le 364 gün idare edebilirdik.

Ancak **H. Âli Yüceller, İ. H. Tonguç Babaların** ışığımız olduğunu; **Ümit Sanaslanlar, Hasan Basri Aydınlar'**ın yol göstericimiz olduğunu düşündük. Nasıl onlara sırt çevirebilirdik ki.. Bu nedenledir ki bizler; bilgisiz, beceriksiz demokrasiden nasibini almamış yöneticilerin haksızlığına uğradık, sürüldük ve de öldürüldük... İşçiydik; **"Emek en yüce değerdir"** dedik. Eşit işe eşit ücret istedik. Patronlar sırtımızdan trilyoner olmasın, sömürülmeyelim dedik. Oysa, iş-emek-ücret fani şeyler, biz ölesiye çalışalım. Patronlarımız daha çok kazansın diyebilirdik. 1 Mayıs İşçi Bayramı diye inatlaşacağımıza, patronlar-hatta Mafya-bayramı olmasını savunabilir ve her yıl mayıs ayı ücretlerimizi de onlara hibe edebilirdik. Ancak yapamadık, bunu da beceremedik(!) Bu nedenledir ki, her 1 Mayıslarda dövüldük, itildik-kakıldık ve kurşunlandık. Ana-baba olduk; çocuklarımızı binbir güçlükle büyütebildik. Güzel bir Türkiye'de Türk-Kürt, Alevi-Sünni ayrımı olmadan kardeşçe yaşasın istedik. Bitmek tükenmek bilmeyen bir iç savaşla yavrularımız ölmesin istedik. Bir avuç eşkıya masalı anlatılmaya başladığında şu an askerde olan çocuklarımız, henüz 5-6 yaşındaydı. **"Artık masal dinleyecek takatımız kalmadı"** dedik. Eğer bu vatan hepimizinse gariban vatandaşın gençleri en ücrada olurken, sizlerinki neden yalılarda oluyor, dedik.

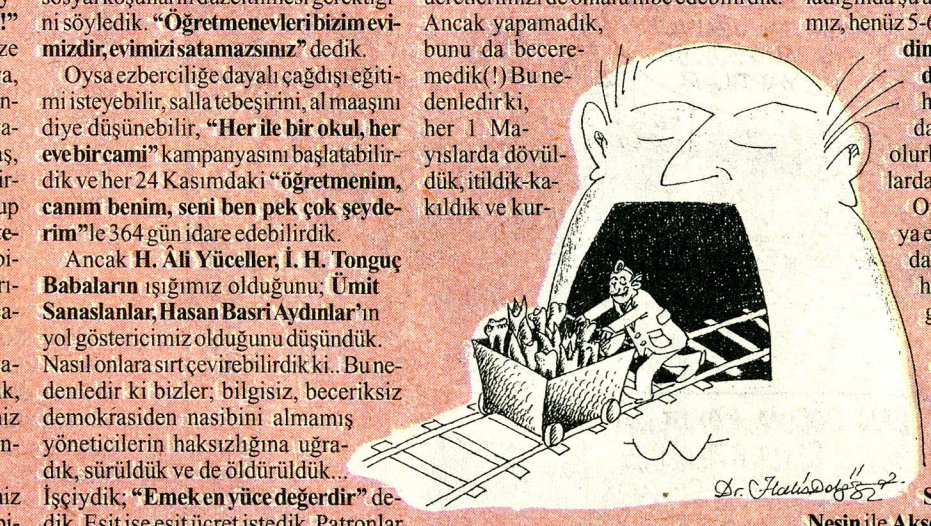

Oysa; Vatan-Millet-Sakarya edebiyatıyla uykuya yatar, daha çok çocuk yaparak, daha çok çocuğumuzu ölüme gönderebilirdik.

Ve yazar-sanatçı-aydın olduk. **"Yaşamak bir ağaç gibi, tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine olsun"** dedik. **Mevlana** ile **Hacıbektaş Veli** ile **Pir Sultan** ile **Nâzım** ile **Aziz Nesin** ile **Aksoy, Üçok** ve **Mumcu** ile insanı götürdük insana... Sevgiyi, barışı ve dostluğu. Bilgiyi, bilinçlenmeyi ve aydınlığı.

Oysa haksızlığı, ezeni, yetim hakkını yiyeni, güzelim Türkiye'yi karanlığa götürenleri savunabilir; din, dil, ırk, cinsiyet ayrımı yapabilirdik.

Ancak, bunları da yapamadık(!) Bu nedenle iftiralara uğradık, asıldık, sürüldük, hapis yattık, parçalandık ve diri diri yakıldık.

Söyler misiniz kaçımız, -millet yoksul ve yoksun iken - Şeyhlere TC'nin göbeğinde iftar yemekleri yedirdik. Kaçımız trilyonları halktan söğüşleyerek nohuta-mercümeğe yükledik? Kaçımız çete kurup haraç topladık, haksız kazançlarla arsa, villa, yalı alıp dış ülkelere yatırım yaptık? Kaçımız her türlü zorbalığı, aymazlığı içimize sindirerek, adaletsizlik yapıp, çıkarımıza ters düştüğü zaman demokrasiden, eşitlikten(!) yana olabildik... Kaçımız insanları kurşunladık, diri diri yaktık.. kaçımız uyuşturucu işi, para aklama, insan öldürme vb. temiz iş(!) yaparak katil -pardon kahraman- olabildik? Kaçımız takıyye yapabildik?.. Velhasıl dostlar. Bunların hiçbirini yapmadık, yapamadık.. Bu nedenledir ki; bizden ne vatandaş olur, ne de vatansever!

HAYRETTİN ÜNSAL-Kırşehir

•Bu köşeyi okuduktan 5 saniye sonra, içinizde bir çay içme isteği uyanırsa, Sefer Selvi bundan memnunluk duyacaktır...

Gelen Öykü

KARAKOL

Saat 6 sularıydı. Yani karakolların en işlek olduğu saatlerdi. 20 yaşlarındaki genç memur **Ali Rıza** sabahtan beri sobayı yakmaya uğraşıyordu. Sobayı üflemekten anası ağlamış, dağılan küller siyah saçlarını ve kaşlarını kaplamıştı. Sobanın etrafında dört dolanıyor; bir üstten bir alttan yakıyor, ama az sonra tekrar sönüyordu soba. Ter içinde kalmıştı zavallı Ali Rıza.

Daktilonun başındaki memur **İbrahim** ise eski daktiloya bir düşman gibi bakıyordu. Saat 2'de getirilen hırsız olduğu iddia edilen birinin 4 saattir ifadesini alamıyordu. Daktilo eski olduğundan işlevini tam olarak yerine getiremiyordu. İbrahim **"H"**ye basıyor, kâğıda **"2"** çıkıyor; **"P"**ye basıyor **"G"** çıkıyordu. Yavaş yavaş daktilodan çok bir şifre makinesine benzeyen makinenin şifresini çözüyordu. Öğreniyordu artık **"C"** yazması gerektiğinde **"Z"**ye basması gerektiğini. Her doğru harften sonra, fetihten dönen bir komutan gibi etrafına gülücükler saçıyordu. Kendisini, alelade bir tutanak yazmış gibi değil de uluslararası bir şifreyi çözmüş gibi hissediyordu.

İbrahim şifreleri birer birer çözdükten sonra 1 sayfalık ifadeyi 4.5 saatte tamamlayabilmişti. 1 sayfalık ifadeye bir başyapıtmış gibi bakıyordu. İbrahim, çiçekbozuğu yüzlü adama imza atmasını söyledi. Adam bozuk bir Türkçeyle okuma yazması olmadığını, bu yüzden imza da atamayacağını söyledi. İbrahim ıstampayı aramaya başladı. Sobayla cebelleşen Ali Rıza'ya:

- Lan Ali Rıza, ıstampayı gördün mü lan, dedi. Ali Rıza görmediğini söyleyince İbrahim aramasını sürdürdü homurdanarak, 15 dakikalık aramadan sonra bulabildi ıstampayı. Adama dönerek *"Parmağını ıstampaya bas"* dedi.

- O ne abi, af buyur.

- Oğlum ıstampayı bilmez misin sen, dedi, ıstampayı göstererek.

- Buna parmağını basacak, sonra da o parmağını kâğıda basacaksın. Bu da imza yerine geçecek.

Adam önce ıstampaya, sonra kâğıda bastırdı parmağını. Kâğıda adamın elinin kirinden başka bir şey çıkmamıştı. İbrahim, hâlâ sobayla cebelleşen Ali Rıza'ya bağırdı:

- Ulan Ali Rıza, nerde lan bunun mürekkebi?

-Amirim onun mürekkebi ta 1 ay önce bitti. Size söyledim, ama ödenek olmadığından alamayacağımızı söylemiştiniz.

- Tamam tamam, ukalalığı kes, geçen sefer nasıl yapmıştık?

- Amirim siz tükürmüştünüz. O zaman oluyor.

Bu iş de tamamlanmıştı. Adamın parmak izi az çok çıkmıştı. Adam savcıya götürülmek üzere adliyeye gidecekti. İki polis memuru adamı minibüse götürdü. Şoför koltuğundaki memur aşağı indi. Sanığı bindirmek üzere arka kapıyı açmaya yöneldi. Kapıya asıldı. Ancak kapı kıpırdamamıştı bile. Bir deneme, bir deneme daha... olmuyordu bir türlü. Kapı değil açılmak, kıpırdamıyordu bile. Memur açmak istediği kapının sol tarafına ayağını dayadı ve var gücüyle çekmeye başladı. Birden kapının kulpu bir yana, memur bir yana savruldu. Kapı hâlâ açılmamıştı. Karakolun en iri yarı memuru **Cabbar**'ı çağırdılar. Cabbar elindeki eğeyle kapıyı bir süre zorladı ve kan ter içinde kalarak kapıyı açtı. Sanık adam cezanın artık böyle verildiğini düşünüyordu. Çünkü 5 saattir buradaydı. Nihayet adam arabaya bindi.

Şoför kontağı çevirdi, fakat arabada hiç ses seda yoktu. Şoförün denemeleri üst üste başarısızlıkla sonuçlanıyordu. Şoför habire küfrediyor; direksiyona, koltuklara yumruklar savuruyordu. Araba bir ara çalışır gibi oldu. Diğer memurlar hemen aşağı indiler ve arabayı itmeye başladılar. Biraz gittikten sonra araba çalıştı ve memurlar hemen arabaya bindiler. Artık sanık yüce adalete teslim edilmek üzere yola çıkarılmıştı.

Cem DEMİREZEN (İstanbul)

NAZİK İSTEKLER....

Emit ATALAY '97

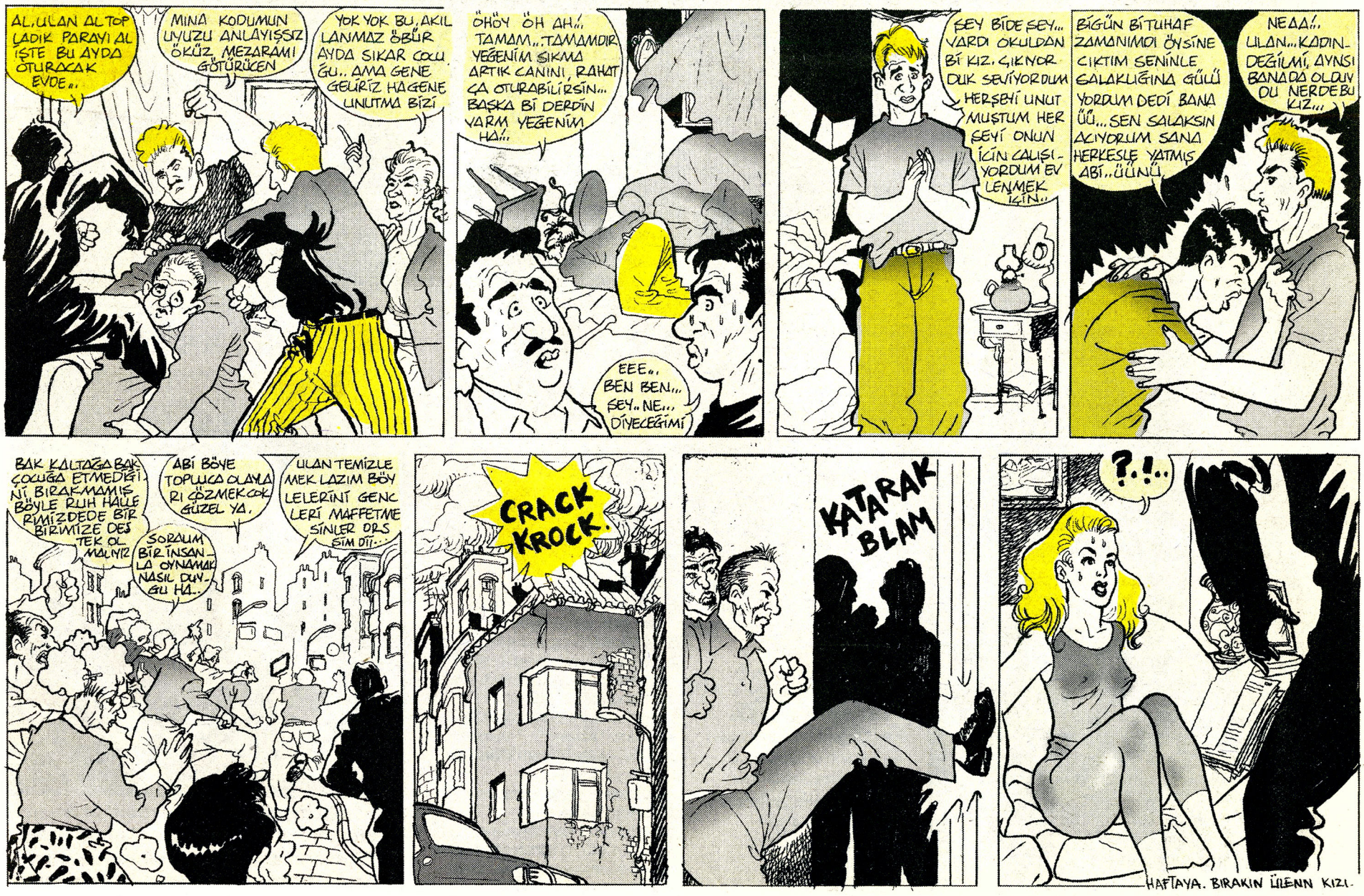

ARKA BAHÇE

SUNAY AKIN

"Hareket halindeki cehaletten daha korkunç bir güç yoktur."
Isaac Asimov

Dikkat yazılı var!..

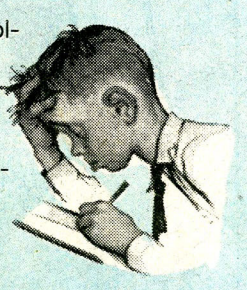

Öğrencilik yıllarında girmiş olduğum hiçbir yazılı sınavda boş kâğıt vermedim. Kâğıda mutlaka bir şeyler yazar, soruların yanıtlarını bilememiş olsam da garip bir mutluluk duyardım. **Ahmet Gülüm**'ün hazırladığı *"Dikkat Yazılı Var"* adlı kitap beni geri götürdü o yıllara...

Ülkemizin değişik bölgelerinden öğrencilerin vermiş oldukları yanıtları derlemiş Ahmet Gülüm. Gülüp geçilecek değil, üstünde düşünülecek yanıtlar çoğunlukta. O ki, sevgili hocamız **Rıfat Ilgaz**'ı ağırlıyoruz bu haftaki Arka Bahçe'de, bir köşemizi de öğrencilerin yazılı kâğıtlarına ayıralım:

- Kasabayı kim yönetir?

Şerif ve adamları.

Kamil (İlkokul 5)

- İzmir Limanı ile İstanbul Limanı arasındaki farklar nelerdir?

İzmir Limanı ürünlerinin iç ülkelere, İstanbul Limanı ise dış ülkelere limanlandığı yerdir. Ege limanı pencere, marmara limanı kapı gibidir. Üstelik pencerenin kapıdan daha güzel olmasıdır.

Saygın (Orta 2)

- Alüvyon nedir?

Topraklar dere kenarında toplanıp toplanıp giderler. En sonunda topraklar toplanıp toplanıp gitmezler. Gitmezlerse Alevinyon denir.

Ali (Lise 2)

- Marmara Bölgesi'nin coğrafi konumunu anlatınız.

Bölgede daha iyi yeryüzü şekilleri bulunur. Bölge Hötrd ve benegramdan meydana gelmiştir, bütün sinema artistleride burada bulunur.

Adem (Lise 2)

- Yönümüzü nasıl buluruz?

Yolda gidiyorum bir adama rastladım aha bu yoldan gideceksin dedi. Giderim. Sora sora Bağdat'ı bile buluruzki.

Recep (Ortaokul 2)

- Peygamberimize "Kitap" nasıl inmiş?

Peygamberimizin babası Abdultalip kitapçıdan almış, peygambere vermiştir.

Haydar (İlkokul 5)

- Doğu Anadolu'da sanayi neden gelişmemiştir?

Doğu Anadolu çok dağlık mağlık bir yerdir. Oralar dağlık mağlık olduğu için ulaşım oraya gidemiyor. Ulaşım gitmeyince fabrika kurulamıyor. Fabrika dağın tepesinde olmaz. Dağı yok etmek gerekir. Bu da para ister. Ülkemiz fukara, karşılayamaz. Zaten dağı yok etmek için dinamit konulsa teröristler onları çalıp çırpıp götürür. Bu yüzden oraya endüstri gitmemiş.

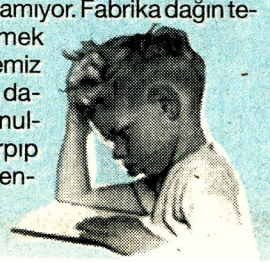

Mustafa (Ortaokul 1)

Rıfat Hoca geliyor çocuklar!..

O, iktidarlar değişse de, hababam ezilen, hababam sömürülen insanların şiirlerini, öykülerini, romanlarını inatla yazdı. İnatla, diyorum çünkü annesinin sütü kesildiğinden keçi sütü içirilerek büyütülmüştü!..

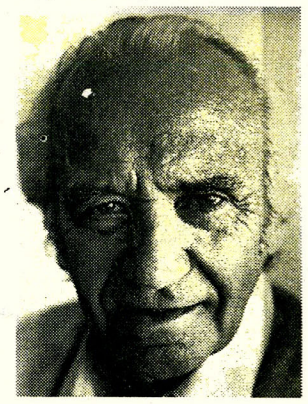

Yazarlar Sendikası tarafından 1990 yılında düzenlenen *"Ustalara Saygı"* gecesinde şöyle seslenir konuklara: *"Bu ustalık unvanını ben yıllar önce almıştım. Yazarlıktan dolayı değil tabii. Yazı dizdiğim yıllarda dizgi makinesinde yazı dizerken kahvecinin çırağından okkalı bir kahve istediğimde matbaanın bodrum katından yukarı seslendi çırak;* 'Rıfat Usta'ya yap bi okkalı kahve!' *O gün ilk defa fark etmişti kahvecinin çırağı yazı dizmede ustalaştığımı."*

Ölümünün 4. yılında **Rıfat Ilgaz** hocamızı son dizeleriyle anıyoruz... Hişt!.. Arka Bahçe'nin çocukları, ayağa kalkın, Rıfat Hoca geliyor:

Uzat bana ellerini
Ellerini uzat
Son sıcaklığım
Sende kalsın.

Naftalin kokusu

Babam, terzilik yaparken tanımış annemi... Ve kim bilir, sipariş edilen bordo renkli mantoyu dikerken kaç kez provaya çağırmıştır genç kızı, yalandan yere!..

İğneler, babamın dükkânında oynadığım savaşçılık oyununda Kızılderililerin oklarıydılar. Yardım olsun diye yere düşen iğneleri tahta döşemenin aralarından çıkarır ve bir *"Aferin* öpücüğü kazanırdım. O iğneler, üstünde bordo manto prova edilirken genç kızı da korumuş mudur?

Can Yücel'in, *"İğneli"* şiirini okumanın tam sırasıdır:

Anam babama âşık olmuş.
Babam da anama.
Gezelim bu çarşamba demiş babam.
Sur-dışlı anam, öyle şık bir fistanı yok,
Ablasının nişanlığını istemiş ödünç.
Teyzem daha toplu, oturmamış üstüne entari,
Teyelle, iğneyle ayarlamışlar üstüne anamın.
Babam, kavilleri üzre, gelip Topkapı dışındaki evlerine
Anamı alıp, kaçbir tıramvaylan aktarma,
Bebeğe götürmüş Afrodit'i.
Bebek sırtlarına çıkmışlar.
Babam oturtmuş anamı çayıra,
Denizi göstermiş,
İyi şeylerden söz etmişler,
Derken öpecek olmuş anamı,
Anam çoktan razı.
Babam el atınca orasına, burasına,
Fistandaki iğneler batmaz mı eline!
Ay! demiş bağırmış babam...
O gün, o çayırda, o an
Düştüğüm için ben anamın imgelemine,
Yaşamda da, şiirde de
Böyle iğneli konuşmaklığım.

Babamın koluna taktığı top şeklinde bir sünger vardı. Oraya tutturduğu iğneler kaybolmaz, tozların dünyasında boğulmazdı.

Güvelerin delik deşik ettiği kumaştan yeni bir iktidar elbisesi dikiyorlar. Emekçilerin yapmış oldukları bir yürüyüşün ardından ise *"Yine naftalinli pankartlarını çıkardılar"* şeklinde haberler yer alıyor...

Annemin, sandığından bordo mantoyu çıkarıyorum; naftalin kokuyor!..

Leonard Usta!..

8 yaşındaki oğlum **Ali Ozan** kendini iyice bilgisayar oyunlarına kaptırdı. Oysa, bir yıl önce şiir yazıyordu!..

Şiddet dolu oyunlarda bir üst tura geçtiğini göstermek için beni yanına çağırdığında, geçen yaz tatilinde kendisiyle aynı yaşta olan kuzeni için yazdığı şiir geliyor aklıma: *"Biz Emre ile çok güzel oynadık/ Emre gitti yalnız kaldık..."*

Ali Ozan, 5 yaşındayken resim kursuna gitmişti. Bir gün, gözyaşları içinde gelmişti eve... Bir daha resim yapmaya gitmeyeceğini söylediğinde sordum: *"Neden?.."* Vermiş olduğu yanıtı **Nâzım Hikmet** ile 6.5 yıl Bursa Hapishanesi'nde kalan ressam **İbrahim Balaban**'a anlattığımda kahkahalara boğulmuştu: *"Öğretmen köpek resmi yapmamızı istiyor. Ben, ipini yapıyorum, köpeği yapamıyorum!.."*

Son siyasi durum

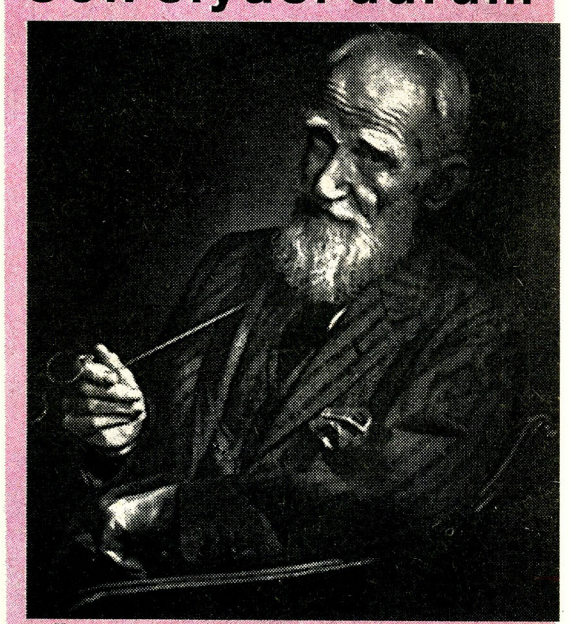

Ünlü tiyatro yazarı Bernard Shaw'ın bir gün tepesi atar ve başlar küfretmeye! "Bunların arasında hiçbir fark yoktur, hepsi de köpektir. Muhalif olanlar havlar, iktidardakiler ise kuyruk sallar."